

Landskap: Lappland ..... Upptecknat av: Nestor Hansson
 Härad: Åsele lappmarks t.g ..... Adress: Lunnansjö, Dikamäs
 Socken: Vilhelmina ..... Berättat av: Elisabet Nilsson f. Olsson
 Uppteckningsår: 1944 ..... Född år 1813 i därav. Vdgsjö förs.

Den döda, som under sin levnad
 gjort rätt, gick igen på begravningsdagen. s. 1-4.
 Om själ prästfru, som sålde sin
 själ till Herin Onke. s. 5-6.

ACC. N:R M. 9502:1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Min fader dog (det rader att hon fått gift i bränvin) när jag
var liten. Morbror Tjul Hojka han var gift med min
morster Segre. Han blev följt min förmyndare. Minna
föräldrar hade mycket renor men när far dog kunde
ju mamma inte vända dem, därför morbror Hojka
tog hand om renorna. När jag blev större fick jag plöja
som getor jämte i Årel och pröjter där i flera år, mamma
fick tjära pigor till flyttningsskoppor och i bland som
getor åt befora. I alla fall. Våra renor fick vi aldrig
tillbaka vid förs död rade mer att de hade omkring
800 renor allt tog morbror Hojka och en annan lopp som
var min farbror. När jag var 16 år gammal följde jag
mamma till fjäls vi låg över en natt i Tikonäs och
nybyggaren där hade en pojke vi blev höra i vor andra och
som jag var hemlös gifte vi oss så fort som möjligt och
flyttade till Sammanjö ett nybygge en halv mil från
Tikonäs. Hojka och morster Segre ägde Vöslungjö en halv
mil härifrån där bodde de liort och vor några verkar

ACC. N:R M. 9502:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

under flyttningarna. Så en höst när morbror kom från
fjällen så stannade de som vanligt för att vila sig och se på det
som behövdes slakta och ralta ner kött för nästa år näst
i fjällen. Slakten pågick på vika nedan för gården Beornvin
sakarade sig, och det var fört och glädje moten hade sått upp
en stor köttgryta till middag sen gick även hon ner att hjälpa
till vid slakten men så skulle ju hon gå upp igen för att
se till grytan. Hon var ganska drucken när hon gick
det dröjde länge med maten. Så Högbo gick till för att
se varför det dröjde så länge. När hon kom in mötte hon
en fruktansvärd syn moten hade sått sig på spisen
för att lösa pipan och drucken som hon var hade hon
fallit baklänges i spisen med huvudet på glöden, morson
var upprätt håret bortvedd, öronen svarta och hop
knorrer. Hon levde ändå några timmar innan död
kom och befrade henne för hennes kval. Liket präklades
till Dikanäs och gravattes där. Fört nästa vår be-
skull jordförslutning etc. Det är vår felj öret där på vi

ACC. NR M. 9502:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

släktingar äro samlade för att vara med på mosters begravning
det är mycke folk som är där för att begrava sina döda och begä
nattvorden det är bara halj en gång om året nämligen vår bönstuga
Hägansan är slut det blänter till begravning vi gör ut en kirkha och
samlas på grovbochen Klockaren börjar psalmer och folket stämmer
in min make och jag står närmast kirkha där folket ej är så packat
första vörsen är njunger och den andra börjar, och vad för jag är
i vardags kläder med bort bränd krage av koften bort huvud
med håret bort bränd och öronen svarta och korsrode kommer
Mosten Segre som nu skall begravas gönder rakt fram efter
kirkväggen och stannar två alnar i från oss och ser på mig
hon är mig aldele litte i synen och jag känner i gen rösta när
hon säger, Lisa, jag blir så rödd så jag orkar knappt stå,
så upprepar Mosten en gång till, Lisa vi har varit orätkvis
med dig, gå efter haljen medan du minns vad jag säger till
Västängja, där, står lialla väst om sammels där inne i
skogen är en stor gran blin under stammen där har jag
gömt en ask av minn med 50 riksdaler i dem för du

M. 9502:4.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Karlmen är slut morter för minnre min make som står
bedvid mig tror att jag är sjuk för hon har verkligen hört alla
sitt som morter och ändå har hon talat till mig hon leder mig
till köksväggen där jag för rätta mig en stund men det är ju
begroving jag står upp, men jag darrar i varje ben morter stod
ju ryss där och talade aldeles högt med mig ja hon stod så
när Karl Olov så när hon steg så vidan måste morter flytta
sig för att ej stöta i kop med honom Ingen hade sett något
endast jag. Några dagar efter helgen gör jag till vörstäng
och leder som morter rakt och där under stamnen på grona
finnar jag asken med pänninga li Morter Segre fick ej
so hon ville väl vilja mig för all den orättvisa de
gort mot mig. Då slutade mor Lisa sin berättelse.

ACC. NR M. 9502:5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

I slutet av 17 hundralet verkade en präst i Årunds församling och stede. Han var mycket gudfruktig och gynnad. Hans hustru dömdes för en "ohönsnål" hon blev rent rijk när prästen gav de fattiga där nöden var stor och när han efter skänkta tiende. Så när allt så var ut, och fattig dommen hotad prästens, beslöt prästfrun att säga sin själ åt himmel. Hon skulle bli rik och mäktig på jorden men efter döden skulle hon brinna i hades. Men hur skulle det tillgå frågade jag. Jo, hon skulle göra en Bysäsa å hon kan hon. Hon tröstfrun trog gorn av sven slags förg nyste oppre i tri lördags kvällen anijors treje lördagskvällen droppod hon tri droppor blod en vitt vänstra lillfinger och så kortade hon nyste mot-rols över vänstra axeln under orden. Du skall för mig på jordens springa, så skall jag för dig i hades brinna då fick Bysäsa liv så rulle en fram till frun å fråga vad ska jag dra till frun. Hon skulle vara guld och pänningar men en av pigen hade gynn.

M. 9502:6.

lymnä å hon skrek "Lort och dyngs." Jo så det är så
förstå befallningen som björan på den göin, ingen
ann befallning hjälper ren, och då göin så länge hon
uphous man är i livet. Så hördes ett kurt skrott
och så rullade den bort. Så huru gick det: "ja" fortrotta
mor Lisa, Lort och dyngs började hopas i prört göden
på de mest skilda ställen men då lorten började
komma i snöfallet som stog på bordet då gick
fram bort och hängde sig men då slutade dyngs dragare
rode. Mor Lisa.

LINDS UNIVERSITET
EJLANNINGSARKIV